

2025/2592

18.12.2025

KOMMISSIONENS GENNEMFØRELSESFORORDNING (EU) 2025/2592

af 17. december 2025

om anvendelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2015/2120 for så vidt angår rimeligt forbrug baseret på typiske forbrugsmønstre og foranstaltninger til bekæmpelse af svig i EU-intern kommunikation

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2015/2120 af 25. november 2015 om foranstaltninger vedrørende adgang til det åbne internet og detailtakster for reguleret EU-intern kommunikation og om ændring af direktiv 2002/22/EF og forordning (EU) nr. 531/2012 ⁽¹⁾, særlig artikel 5a, stk. 8, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) De detailprislofter for EU-intern kommunikation, der er fastsat ved artikel 5a, stk. 1, i forordning (EU) 2015/2120, og som trådte i kraft i alle medlemsstater den 15. maj 2019, blev sat til et niveau, som gav udbydere af offentligt tilgængelige nummerbaserede interpersonelle kommunikationstjenester mulighed for at få dækket deres omkostninger, og sikrede således en forholdsmæssig intervention på markedet for både mobil- og fastnetkommunikation. Disse foranstaltninger, der skulle udløbe den 14. maj 2024 i henhold til artikel 10 i forordning (EU) 2015/2120 som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1971 ⁽²⁾ havde til formål at sikre, at forbrugerne ikke blev opkrævet urimelig høje priser for EU-intern kommunikation.
- (2) Artikel 10, stk. 5, i forordning (EU) 2015/2120 forlænger anvendelsen af detailprislofterne for EU-intern kommunikation indtil den 30. juni 2032. I henhold til artikel 5a, stk. 9, i samme forordning skal Kommissionen gennemgå artikel 5a inden den 30. juni 2027, og hvis det er passende, beslutte at fremsætte et lovgivningsmæssigt forslag med henblik på at ændre den.
- (3) I henhold til artikel 5a, stk. 8, i forordning (EU) 2015/2120, er udbydere, der på frivillig basis vælger ikke at anvende forskellige detailpriser for forbrugere for indenlandsk og EU-intern kommunikation, undtaget fra forpligtelsen om at anvende de maksimale detailprislofter, der er fastsat for EU-intern kommunikation, med forbehold af en politik om rimeligt forbrug. I sådan et tilfælde skal disse udbydere undtages fra de regulerede priser for EU-intern kommunikation. En politik om rimeligt forbrug er en beskyttelsesforanstaltning, der bør gøre det muligt for udbyderne at afvige fra de konvergerede priser og anvende tillæg, hvis forbrugernes brug af EU-intern kommunikation overstiger de betingelser, som udbyderen har fastlagt for at definere, hvad der udgør det typiske forbrug af EU-intern kommunikation i en given EU-medlemsstat.
- (4) For det første bør de betingelser, der definerer det typiske forbrug, specificere mængder af EU-intern kommunikation, der gør det muligt for forbrugerne at bruge et antal enheder til EU-interne opkald og SMS-beskeder til den gældende indenlandske detailpris, og som stemmer overens med deres respektive tarifplaner og er tilstrækkelige til at dække en bred vifte af forbrugsmønstre, herunder særlig forbrugere med et relativt højt forbrug af EU-intern kommunikation om måneden, der fortsat er afhængige af traditionel kommunikation såsom telefonopkald eller SMS-beskeder. For det andet bør betingelser, der definerer det typiske forbrug, specificere deres anvendelsesperiode. Denne definerede anvendelsesperiode bør være lig med mindst én faktureringsperiode, men kan udvides til at omfatte adskillige faktureringsperioder, der er fastlagt af udbyderen. Udbydere kan fastlægge en begrænsning på forbrugsmængden, der gælder for et eller flere tidsrum inden for anvendelsesperioden. For det tredje bør de betingelser, der definerer det typiske forbrug, gælde for alle udbyderens tarifplaner i en medlemsstat.

⁽¹⁾ EUT L 310 af 26.11.2015, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2015/2120/oj>.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1971 af 11. december 2018 om oprettelse af Sammenslutningen af Europæiske Tilsynsmyndigheder inden for Elektronisk Kommunikation (BEREC) og Agenturet for Støtte til BEREC (BEREC-kontoret), om ændring af forordning (EU) 2015/2120 og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1211/2009 (EUT L 321 af 17.12.2018, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2018/1971/oj>).

- (5) Politikken om rimeligt forbrug bør både give forbrugerne en tilstrækkelig mængde EU-interne opkald og SMS-beskeder og samtidig gøre det muligt at tilpasse mængden i fremtiden ud fra markedsvilkårene og forbrugeradfærden. Det typiske forbrug af EU-interne opkald og SMS-beskeder kan variere, bl.a. afhængig af forbrugertypen, udbyderen eller medlemsstaten.
- (6) Betingelserne for typisk forbrug bør derfor give udbydere tilstrækkelig fleksibilitet til at fastsætte en politik om rimeligt forbrug, som de anser for at være passende, og som er i overensstemmelse med denne gennemførelsesforordning og samtidig gør det muligt at tilpasse politikken i fremtiden ud fra markedsvilkårene og forbrugernes adfærd.
- (7) EU-intern kommunikation er grundlæggende forskellig fra roaming og deres tilsigtede anvendelse er forskellig. I modsætning til EU-intern kommunikation er reguleret roaming en grænseoverskridende tjeneste, der er beregnet til periodiske rejser og ikke til permanent brug. Der er derfor risiko for unormal anvendelse eller misbrug af roaming til andre formål end de påtænkte og risiko for, at EU-intern kommunikation bruges ud over det, der anses for typisk forbrug. Begrebet forbrug, der overskrider det typiske forbrug af EU-intern kommunikation, adskiller sig således fra begrebet »unormal anvendelse og misbrug« af detailroamingtjenester til indenlandske priser, som er omhandlet i artikel 5 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2022/612 ⁽³⁾ og henviser til roamingkunders anvendelse af regulerede detailroamingtjenester i en anden medlemsstat end den, hvori kundernes indenlandske udbyder er beliggende, til andre formål end periodiske rejser, og for hvilket en politik om rimeligt forbrug kan anvendes.
- (8) Politikken om rimeligt forbrug bør ikke påvirke udbydernes ret til at gennemføre foranstaltninger til bekæmpelse af svig, hvis den frivillige beslutning om ikke at anvende forskellige detailpriser for forbrugerne for EU-intern kommunikation og indenlandsk kommunikation fører til svigagtig brug. Udbydere af elektroniske kommunikationstjenester til offentligheden bør have mulighed for at opdage og forebygge, at tredjeparter udnytter politikken om rimeligt forbrug til at foretage prisarbitrage for at få en økonomisk fordel (f.eks. ved international revenue share fraud eller misbrug af simkort). Sådanne foranstaltninger bør være proportionelle og kan bl.a. omfatte overvågningen af trafikmønstre for at opdage uregelmæssigheder, der kan tyde på svigagtig brug eller misbrug, eller midlertidig suspension af tjenesten, indtil forbruget er verificeret.
- (9) Samtidig bør forbrugerne være beskyttet mod foranstaltninger, der på nogen måde påvirker deres mulighed for at bruge EU-intern kommunikation. I den forbindelse finder alle forbrugerrettigheder, der følger af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/83/EU ⁽⁴⁾ om forbrugerrettigheder, anvendelse. I henhold til artikel 102 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/1972 ⁽⁵⁾ skal aftalevilkår, der indfører en politik om rimeligt forbrug, kommunikeres til forbrugerne på en tydelig måde, før de finder anvendelse.
- (10) Derudover bør udbydere underrette forbrugerne, før deres forbrug af EU-intern kommunikation overstiger det typiske forbrug, i henhold til den måde, der på forhånd er præciseret i forbrugeraftalen. Under alle omstændigheder bør sådanne foranstaltninger mindske den administrative byrde for forbrugerne og begrænse antallet af unødvendige underretninger.
- (11) I denne forordning bør forbrugere forstås som defineret i artikel 2, nr. 15), i direktiv (EU) 2018/1972.
- (12) Sammenslutningen af Europæiske Tilsynsmyndigheder inden for Elektronisk Kommunikation er blevet hørt, jf. artikel 5a, stk. 8, i forordning (EU) 2015/2120.
- (13) Kommunikationsudvalget, der er nedsat ved artikel 118, stk. 1, i direktiv (EU) 2018/1972, har ikke afgivet en udtalelse inden for den tidsfrist, der var fastsat af formanden.

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2022/612 af 6. april 2022 om roaming på offentlige mobilkommunikationsnet i Unionen (EUT L 115 af 13.4.2022, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2022/612/oj>).

⁽⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/83/EU af 25. oktober 2011 om forbrugerrettigheder, om ændring af Rådets direktiv 93/13/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 1999/44/EF samt om ophævelse af Rådets direktiv 85/577/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/7/EF (EUT L 304 af 22.11.2011, s. 64, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2011/83/oj>).

⁽⁵⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/1972 af 11. december 2018 om oprettelse af en europæisk kodeks for elektronisk kommunikation (EUT L 321 af 17.12.2018, s. 36, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2018/1972/oj>).

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Politik om rimeligt forbrug

1. Politikken om rimeligt forbrug skal gøre det muligt for udbydere af elektronisk kommunikation til offentligheden at anvende en beskyttelsesforanstaltning, når en forbrugers forbrug af EU-intern kommunikation overstiger det typiske forbrug.
2. For at drage fordel af beskyttelsesforanstaltningen i forbindelse med politikken om rimeligt forbrug skal udbydere af elektronisk kommunikation til offentligheden fastsætte betingelser, der definerer det typiske forbrug af EU-intern kommunikation for en minimumsperiode på én faktureringsperiode, og som gælder for alle udbyderens tarifplaner i en medlemsstat.
3. De betingelser, der definerer det typiske forbrug af EU-intern kommunikation, skal baseres på mængder af EU-intern kommunikation, som er betydeligt højere end det gennemsnitlige antal EU-interne minutter eller SMS-beskeder om måneden pr. forbruger i en medlemsstat, som meddelt i BEREC's senest tilgængelige benchmarkrapport om EU-intern kommunikation på det tidspunkt, hvor betingelserne fastlægges. Hvis der ikke findes et benchmark for en medlemsstat, skal udbyderen bruge EU-gennemsnittet.
4. Hvis en forbrugers brug af EU-intern kommunikation i en fastsat periode afviger fra de betingelser, der definerer det typiske forbrug, kan udbyderen kun opkræve yderligere tillæg for de pågældende enheder for EU-intern kommunikation, indtil afslutningen af den fastsatte periode, som afvigelsen sker i.
5. Denne politik om rimeligt forbrug skal gælde særskilt for EU-interne opkald, for fastnet- og mobilopkald og for EU-interne SMS-beskeder.
6. De nationale tilsynsmyndigheder kontrollerer og håndhæver den korrekte anvendelse af beskyttelsesforanstaltningen.

Artikel 2

Foranstaltninger til bekæmpelse af svig

Udbydere af EU-intern kommunikation kan gennemføre foranstaltninger til bekæmpelse af svig for at afsløre svigagtig brug i forbindelse med den frivillige beslutning om at anvende ensartede detailpriser for indenlandsk og EU-intern kommunikation. Når udbyderen har opdaget svigagtig aktivitet og beslutter, at der er behov for foranstaltninger for hurtigt at imødegå den formodede svig, skal udbyderen informere de nationale tilsynsmyndigheder eller andre kompetente myndigheder hurtigst muligt og under alle omstændigheder senest fem dage efter foranstaltningerne er truffet.

Artikel 3

Forbrugerbeskyttelse

1. Når en udbyder af EU-intern kommunikation anvender en politik om rimeligt forbrug skal udbyderen i de forbrugeraftaler, der indgås i henhold til artikel 102 i direktiv (EU) 2018/1972, medtage de vilkår og betingelser, der er forbundet med politikken, og særlig tillæg pr. EU-internt opkald og SMS-beskeder, som måtte gælde for det forbrug af EU-intern kommunikation, der overstiger det typiske forbrug. Derudover skal udbyderen omgående underrette forbrugeren om risikoen for at udløse tillæg og om de gældende tillæg, når forbrugeren har brugt 80 % af den typiske forbrugsmængde.
2. Forbrugeren har ret til at klage over de afgørelser, der er truffet af udbyderen af EU-intern kommunikation, herunder gennem forlig og kompetente udenretslige tvistbilæggelsesorganer, jf. artikel 25 i direktiv (EU) 2018/1972.

*Artikel 4***Overgangsperiode for BEREC's benchmarks**

1. BEREC skal ajourføre benchmarket for EU-intern kommunikation for at sikre, at det fremover omfatter alt forbrug af EU-intern kommunikation. Den ajourførte benchmarkrapport skal være tilgængelig senest i oktober 2026.
2. Udbydere skal kunne anvende BEREC's senest tilgængelige benchmarkrapport om EU-intern kommunikation indtil senest den 1. januar 2027 for at give mulighed for en overgangsperiode.

*Artikel 5***Ikrafttræden**

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den finder anvendelse indtil den 31. december 2028.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 17. december 2025.

På Kommissionens vegne
Ursula VON DER LEYEN
Formand